

Čierna aktovka

„Nemôžeme byť kresťanmi na skrátenej pracovný úväzok. Ak je Kristus stredom nášho života, je prítomný vo všetkom, čo robíme.“

PÁPEŽ FRANTIŠEK,
Twitter,
19. august 2013

Fotografia s aktovkou obletela svet. V pondelok 22. júla 2013 ráno odlietal pápež František do Ria de Janeiro. Keď odchádzal na letisko Fiumicino, niesol si čiernu koženú aktovku, svoju príručnú batožinu. Z Vatikánu priletel vrtuľníkom. Po pristátí na letisku ho prijal premiér Talianskej republiky Enrico Letta. Pápež vystúpil z vrtuľníka, pozdravil premiéra a ostatné svetské i cirkevné authority, zatiaľ čo v ľavej ruke stále držal svoju batožinu. Čiernu aktovku mohli všetci veľmi dobre vidieť, kým František pomaly smeroval k schodíkom a nastúpil na palubu lietadla spoločnosti Alitalia, ktoré ho malo spolu so sprievodom (vrátane novinárov) dopraviť do Brazílie, kde sa konali Svetové dni mládeže.

Fotografiu, na ktorej pápež nastupuje do lietadla, nesúc v ruke aktovku, uverejnili stránky internetových denníkov i viaceré svetové noviny. Mnohí vplyvní komentátori sa pokúšali analyzovať vý-

znam tohto gesta. Akýsi novinár sa snažil určiť, čo také dôležité obsahuje pápežova príručná batožina, keď ju nepustí z rúk. Žeby významné dokumenty o reforme Rímskej kúrie? Alebo najpodstatnejšie dokumenty smutne známej kauzy Vatileaks?

O týždeň sa pápež František vracal do Ríma. Asi hodinu a pol odpovedal na otázky novinárov, ktorí leteli spolu s ním. Bola to skutočná tlačová konferencia bez pripravených otázok. Novinári sa pápeža opýtali aj na dôvod, prečo si aktovku niesol sám a aký bol jej obsah, o čom sa veľa špekulovalo. Pápeža tiež informovali o tom, že fotografiu, ako kráča s aktovkou v ruke, uverejnili všade a so značným prekvapením. Veď nikdy nikto nevidel pápeža, ktorý si sám nesie batožinu. Okrem osobitného sekretára, ktorý stojí po pápežovom boku, je v sprievode aj komorník, ktorý má na starosti práve batožinu.

Pápež, prekvapený záujmom, ktorý vzbudila taká drobnosť, s úsmevom na perách vysvetlil: „Nebol v nej kľúč od atómovej bomby. Niesol som si ju sám, lebo som to vždy robil takto... Keď cestujem, nesiem si aktovku... A čo je v nej? Je tam holiaci strojček, breviár, diár, kniha na čítanie – zobral som si so sebou jednu o svätej Terezke, ktorú mám vo veľkej úcte... Vždy som cestoval s taškou, je to normálne. Musíme byť normálni... Neviem... Je pre mňa tak trochu prekvapením, keď mi hovoríte, že fotografia s aktovkou obletela svet. Musíme si predsa zvyknúť na normálnosť života.“

Menej prekvapil iný detail, o ktorom je však málo fotografií. Dňa 28. augusta František išiel slúžiť omšu do Baziliky svätého Augustína na Martovom poli pri príležitosti otvorenia 184. generálnej kapituly augustiniánskeho rádu a na sviatok svätého biskupa z Hippo.

Zachytili ho, ako vystupuje z auta a pod pazuchou si v príslušnom obale z bielej látky nesie mitru, ktorú potreboval počas slávnosti. „Musíme si zvyknúť byť normálni.“

„Politici nech sú pokorní“

„Budúcnosť dnes kladie úlohu rehabilitovať politiku, ktorá je jednou z najvyšších foriem lásky.“

PÁPEŽ FRANTIŠEK,
Príhovor, Rio de Janeiro,
27. júl 2013

Kto vládne, musí mať cnosti „pokory a lásky k ľuďom“. Dobrý katolík sa musí zamiešať do politiky. Povedal to pápež František v kázni počas omše, ktorú slúžil v Dome svätej Marty 16. septembra 2013. Komentoval úryvok evanjelia, v ktorom stotník s pokorou prosí o uzdravenie svojho sluhu, a Pavlov *Prvý list Timotejovi* s výzvou modliť sa za „všetkých, čo sú na vyšších miestach“. Úryvky mu poslúžili, aby vysvetlil, čo znamená „služba autority“. Niektoré časti kázne uviedol aj Vatikánsky rozhlas.

Pápež povedal, že „kto vládne, musí milovať svoj ľud,“ pretože „vládca, ktorý nemá rád, nemôže vládnuť. Môže nanajvýš regulovať, dávať veci trochu do poriadku, ale nie vládnuť“. Zdôraznil: „Nemožno vládnuť bez lásky k ľuďom a bez pokory!“ A dodal: „Každý muž, každá žena, ktorí majú prevziať službu vládnuť, si musia položiť dve otázky: ‚Milujem svojich ľudí, aby som im lepšie slúžil? Som

pokorný a počúvam všetkých ostatných, rôzne názory, aby som vybral tú najlepšiu cestu?' Ak si tieto otázky nepoloží, jeho vláda nebude dobrá. Vládca – či už muž, alebo žena –, ktorý miluje svoj ľud, je pokorným mužom alebo pokornou ženou.“ Sú to slová tisícky míľ vzdialené od politiky, ktorú charakterizuje taktizovanie, súboj o udržanie moci alebo osobné záujmy. Jeho slová znova kladú do centra pozornosti spoločné dobro.

František znova zopakoval slová svätého Pavla, ktorými povzbudzuje do modlitby „za *všetkých*, čo sú na vyšších miestach‘, aby sme mohli žiť tichým, pokojným životom“. Pripomenul, že ľudia sa nemôžu nezaujímať o politiku. „Nikto z nás nemôže povedať: ‚Ja s tým nemám nič do činenia, oni vládnu...‘ Nie, nie – ja som zodpovedný za ich vládu a musím robiť, čo sa len dá, aby oni vládli dobre. Musíme mať účasť na politike najlepšie, ako vieme, hovorí sociálna náuka cirkvi. Je to jedna z najvyšších foriem činorodej lásky, pretože to znamená slúžiť spoločnému dobru. Nikto si nesmie umývať ruky. Všetci musíme niečím prispieť!“

František ďalej upozornil na bežný zvyk politikov neustále iba ohovárať, rozprávať o veciach, ktoré nefungujú. „Počúvaš televízne správy, samé pranierovanie. Čítaš noviny, zase len pranierovanie. Stále iba zle, stále proti! Možno je ten politik hriešnik,“ pokračoval pápež, „rovnako ako Dávid, ale ja musím s ním spolupracovať prostredníctvom svojej

mienky, a to aj slovami, aj napomenutím“, pretože „všetci sa musíme podieľať na spoločnom dobre“. Pápež zdôraznil: „Ak sme aj veľa rás počuli, že dobrý katolík sa nemá miešať do politiky, nie je to pravda, nie je to správna cesta.“

„Dobrý katolík,“ spresnil, „zasahuje do politiky a ponúka zo seba to najlepšie, aby vládca mohol vládnuť. No čo je to najlepšie, čo môžeme ponúknuť vládcom? Modlitba! Preto dajme zo seba to najlepšie: nápady, návrhy, to najlepšie. Tým najlepším je však predovšetkým modlitba. Modlime sa za tých, čo vládnu, aby nám vládli dobre, aby viedli našu krajinu, náš národ a celý svet dopredu. Aby tu zavládol pokoj a spoločné dobro.“